

Min livshistorie

19

Forord

Erindringsberetningen var fra første færd alene tiltænkt mine sønner. Efter at den havde ligget hen i længere tid, kom jeg på at udvide den, så også andre fra en lille kreds fik mulighed for - om ønskeligt - at læse den.

Meget kunne sikkert efter læserens inklusive min egen mening have været skrevet anderledes og bedre.

Der har hen ad vejen været et utal af tilføjelser, ændringer og rettelser samt billede behandlinger, og flere burde der nok have været. Men spændende og sjovt har det været, at tænke tilbage på de mange år i mit liv sådan i grove træk medens det stadig står lysende klart i min erindring. Og her er så, hvad jeg har formået at præstere.

Hans

Oktober 2016

*Min morfar Lars Peter Petersen blev 75 år.
Drev pensionater og et par småhoteller,
mest i København.*

*Min mormor! som blev 52 år!
Fødte 10 børn og fik et barnebarn adopteret.*

*Min farmor og
farfar, de blev begge
omkring 75 år.*

*Et par søde
mennesker,
var meget hellige og
gik tit i kirke.*

*Farfar var togfører
og kørte Grenåtoget*

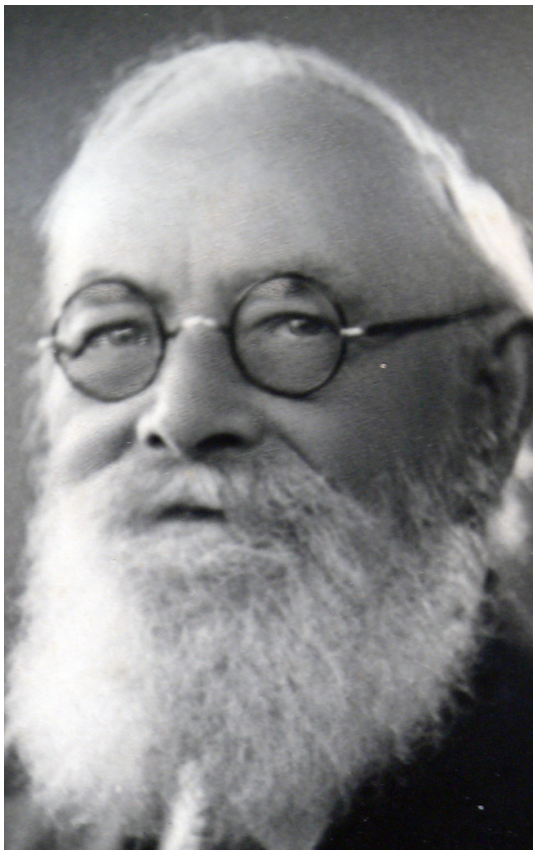
*En mærkedag hos
min farmor
og farfar*

Min mor Ellen Johanne Magdalene, f. Petersen, blev 84 år.

Min far (adoptivbarn) Karl Anker Skaarup, blev 69 år. Havde et godt øje for det modsatte køn! - var gensidigt.

Min oldefar! boede i Paradisgade.

En livsglad mor

Selskabeligt møde hos min farmor og farfar uden min mor.

*Kirsten var en eftertragtet pige.
Blev gift med politimanden Herbert,
og fik sønnen Jan. Blev skilt.
Gift igen og skilt efter kort tid*

Altid glade for hinanden

Ca. 19 år

Min livshistorie

- påbegyndt i foråret 2013

Jeg er født den 26. maj 1933 på Fødselsanstalten Jylland i Aarhus og døbt i Johannes Kirke som søn af Ellen Johanne Magdalene Skaarup, født 17. juli 1904 og Karl Anker Skaarup, født den 17. marts 1906. Min søster Kirsten er 2 år ældre end jeg og født den 27. januar 1931.

Barndom

Vi flyttede meget tit

Fra Vestergaardsgade flyttede vi til et bjælkehus med græs og ged på taget på Skovdalsvej. Da jeg fik tuberkulose, flyttede vi en tid i telt på Bellevue Strand for at få havluft, og det hjalp. Jeg var to år gammel.

Derfra til Themsvej og Ndr. Strandvej, hvor jeg satte ild på lejligheden, som blev raseret. Jeg var 5 år gammel. Siden til Fortevej og Ndr. Ringgade.

Herfra flyttede vi til Nr. Strandvej 100, som mor købte i 1941 for 10.000 kr. - i dag 4 mill. kr. Et dejligt hus i to etager. Der var lokum i udhuset, og det var meget hårde vintre i disse år, hvor alt frøs til. Far og mor havde kun en mindre stue med lidt varme fra kakkelovnen. Til kakkelovnen fik vi lidt tørv, og vi kørte i Risskoven og samlede brænde. Vi cyklede til et savværk og købte høvlespånere. Alt var rationeret på grund af krigen. Det samme gjaldt masser af daglig varer. Der var på Strandvej 100 også soveværelse og køkken, hvor al vand var tilfrosset, så der kom en vogn med leverance til området. Først senere blev området kloakeret.

Skolestart på besættelsesdagen 9. april 1940

Jeg kom i skole den 9. april 1940, samme dag som tyske bombemaskiner tidligt om morgenen strøg hen over Skovvangskolen.

Det var da nogle meget hårde år - især for de voksne. Børnene ænsede vel ikke rigtig, hvad der foregik. Jeg havde jo kammeraterne, og vi kunne altid finde noget at muntre os med. Vi var altid ude med forskellige lege, drengestreger og i "krig" med "grimme" bander i i Risskoven.

Fritid og småjobs som dreng

Jeg prøvede som dreng at være bagerbud, mælkedreng, at gå med aviser og at være købmandsbud. Et rugbrød kostede 29 øre - det samme som en liter mælk. Jeg skulle også "gå i byen" for nogle af min mors bekendte - deriblandt en veninde, som selv havde to børn. Honoraret var 1 eller 2 øre pr. gang. Jeg var langt fra glad for dette job. Hendes egne børn havde ikke tid - de skulle terpe lektier, og de blev da også de allerdygtigste på hele skole. Jeg byggede i fritiden sæbekassebiler, samlede på frimærker og besøgte farfar og

Danske Nazisoldater i strækmark

farmor. Farfar og jeg var gode til at spille mikado og ludo. Vi var meget på stranden, - og jeg var engang tæt på at drukne. Mor bjergede mig ind i sidste øjeblik - det var første gang, hun havde kunnet svømme!

Min far holdt mig op i benene, så vandet kunne løbe ud.

Det var faktisk meget tæt på. Jeg hørte klokker, der ringede og så et skrap og fredfyldt lys. Så tænkte jeg på, at det var synd for mor og far.

En af tidens despoter.

Engang under krigen skulle min mor, min søster og jeg på besøg hos familie i Nykøbing F. Vi skulle med toget fra Aarhus, men da vi nåede Skanderborg, ville min mor gerne af. Hun havde allerede fået nok af bumletoget, og hun var vel heller ikke helt tryk på grund af omstændighederne under krigen. Vi var jo også klar på, at det var en lang rejse. En sød dame fortalte os undervejs om hendes søn, der havde rejst helt til Rusland. Hertil svarede jeg: *"Han skal vel nok have en stor madpakke med."* Efter 10 - 12 timer var vi fremme og trætte.

Næste flytning

Ca. to år efter gik turen til Casper Møllersvej nr. 7, der dengang kostede ca. 12.000 kr. Det var et dejligt hus med en stor grund tæt på bugten, hvor jeg sejlede i kajak og på isflager. Det blev forbudt, da vi oplevede et par drenge, som druknede fra en robåd. Det var meget skræmmende.

Far var elektriker og modstandsmand

Min far var elektriker og leder på DSB's Centralværksted, og han var tit udstationeret. Han var afholdsmand og med i Tempelridderordenen ligesom min farfar og farmor.

Far var aktiv modstandsmand og var ofte under jorden. Vi var derfor tit informeret om sabotage, så det var jo spændende. Min far byggede specialradioer til modstandsbevægelsen, således at de kunne høre uzensurerede udsendelser om krigen og kodede meddelelser fra BBC i London. Han havde flere forskellige våben hjemme.

Jeg husker, at et ammunitionsskib eksploderede i havnen, og store dele af både havnen og byen blev raseret. Jeg husker også, at 6-8 engelske "moskitoer" bombede universitetet, hvor ledende Gestapofolk holdt møde.

En dag lød luftalarmen, da jeg var på vej hjem fra skole. Jeg løb hurtigt hjem, men i skyndingen til den gamle adresse.

Jeg mindes også glædens dag 5. maj 1945. Det var en meget stor dag i lille Danmark at se tyske soldater traske mod syd. De var i den grad forhadte - ligesom alt andet, der var tysk.

Konfirmation og færdig med skolen

Efter at vi var flyttet til Hørmarks Alle 22, blev jeg konfirmeret i Risskov Kirke. Min søster ville ,den dag vise, hvordan man danser ballet, og hun blev beundret. Til gengæld viste jeg, hvordan man danser ”bal-tungt” ved at trampe hen over gulvet. Jeg blev spurgt, om jeg ville være afholdsmand, når jeg blev voksen. Hertil svarede jeg: ”Nej, jeg vil ikke være afholdt.”

Det nye hus var også godt - nu i tre lejligheder. Det var igen en god handel, hvorunder mor arbejdede hårdt med forbedringer. Min far forsøgte sig på den tid med rejsebiograf og købte bil i kompagniskab med en ven. Det var nu kun i kort tid.

Efter fire gode år her købte min mor sit første hotel med privatbolig i Aarhus C. herefter afgang til Flyvestation Værløse (1952)

Far og mor blev skilt i 1947

Det havde knirket meget i nogle år mellem far og mor, så de blev skilt omkring 1947. Far havde vi ikke set så meget til i de sidste år, så derfor var savnet til at bære.

Mor var god og kærlig. Vi fik nogle stryg, når det var fortjent. Hun var energisk, omsorgsfuld og arbejdsom. Derfor havde Kirsten og jeg en rigtig god barndom. Som søskende havde vi et fint forhold. Kirsten beskyttede mig ofte, når og hvis nogen var efter mig. Hun var en habil målmand i Risskov Håndboldklub og havde gode kræfter.

I 10-12 års alderen blev jeg opereret for polypper og mus i armen. Ellers fejlede jeg aldrig noget. Jeg levede et sundt liv og var altid ude på opdagelse og drengestreger.

Færdig med skolen og i lære

Jeg gik ud af Risskov Skole, som tyskerne prøvede at beslaglægge. Vi kaldte skolen for "slaveanstalten", men Risskov Skole var udmærket, og vi havde gode lærere. Jeg sad som nr. 1 ud af 20 i klassen. Bagefter ville jeg gerne i lære, og det skulle være noget med mekanik, idet jeg tit gik og rodede med den slags.

I lære til finmekaniker og instrumentmager

Mor havde set et sted, at man søgte en lærling på Fysisk Institut på Universitetet, - og jeg søgte. Jeg kom til en polyteknisk prøve på Ingeniørskolen. Det gik fint, så jeg kom blandt de udvalgte og blev indkaldt til en prøve hos laboratorie-mester Olson og fysikprofessor Sven Werner. Jeg blev ansat ud af 350 ansøgere. Olson var et dumt svin igennem 4 år, mens Werner var super.

Efter 4 lortear var jeg finmekaniker og instrumentmager. Jeg lærte meget, og det var meget berigende og interessant at omgås disse lærde professorer, inge-

Fysisk Institut

niører og magistre m.m. - mennesker som jeg tit gik til hånde og assisterede, lige fra jeg startede som 15-årig.

Kirsten ville gerne uddanne sig til tandtekniker hos Leo Kæraa, mine forældres ungdomsven. Men det var der desværre ikke råd til. Hun blev i stedet laborant. Tyskerne mødte i øvrigt op i Leo Kæraas hus i Risskov, fordi han havde tilknytning til modstandsbevægelsen sammen med min far. De skød hans kone og sendte Leo Kæraa i KZ-lejr, hvor han skulle pille guld ud af tænderne på de døde. Han kom dog hjem i live.

Mors erhverv

Foruden med huse ernærede mor sig som servitrice. Min mor var uddannet på Hotel Cosmopolite, som var et af de berømte hoteller i hovedstaden, og senere fik hun ansættelse på Royal Hotel i Aarhus. Hun fik også arbejde i større private selskaber, og det blev til køb, renovering og salg af mange huse m.m. Blandt andet et stort grundmuret sommerhus direkte ud til Aarhusbugten i Risskov til 16.000 kr. - et hus, som Birthe og jeg købte senere. Derefter yderligere: Tre huse, to beboelsesejendomme, 5 byggegrunde, bygherre på 2-3 huse, to

Bygherren inspicerer hvad der senere blev et helt nyt villakvarter.

sommerhuse og vandværk, som mor købte og drev selv, to garn-hoteller, et selvbetjeningsvaskeri og en oste forretning. Jo, der var nok at se til hele vejen, og mor var fyldt med ideer og energi.

Min første motorcykel

Som 18-årig købte jeg min første motorcykel - en Royal Enfield. Den første længere tur gik til København, og mor var frisk på at sætte sig på bagsædet.

Vi skulle med færgen fra Grenå. Vi tabte undervejs en frakke, som jeg kørte tilbage efter, mens mor ville vente på grøftekantten.

Men retur efter frakken gik motoren død. Jeg kom på slæb til Rønde, lånte værktøj hos en automekaniker og fik skilt motoren ad. Der var en defekt stempekring. Jeg fik det klaret, og det gik tjept, for mor sad jo derude og ventede. Jeg blev tilbudt job som automekaniker på stedet.

Mor var nu kommet tilbage til Rønde med en bil, og tilfældigvis fandt vi hinanden. Hun havde frygtet det værste.

Min soldatertid i Karup

Jeg kom ind som soldat som 19-årig. Jeg ville være flymekaniker og startede som rekrut på Værløse Flyvestation. Det var da lidt hårdt i starten, men skoletiden var ok. Jeg blev uddannet inden for våben til F-84 Thunderjet med maskinkanoner, katapult og raketter, m.v.

Vi fik den første jetjager, - som stod af, fra Østblokken til Værløse. Det var en MIG17, og det var yderst interessant at skille den totalt ad. Det var spionage på første klasse.

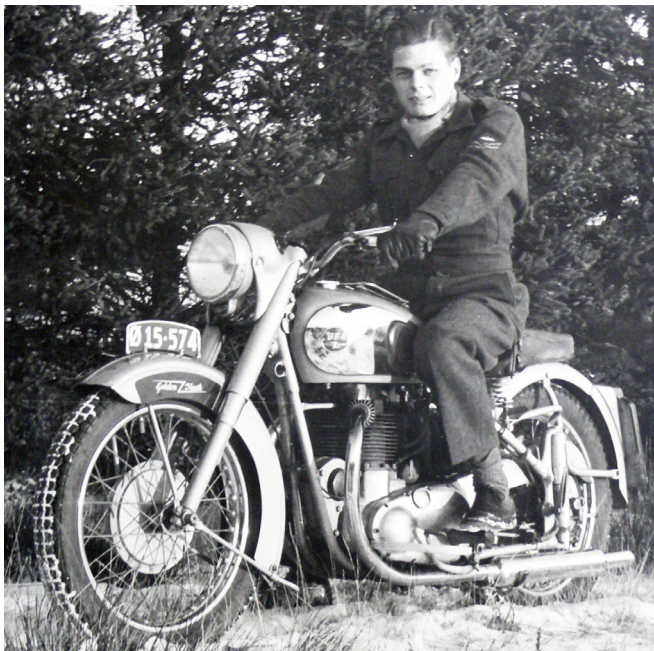
Jeg prøvede at svæve flyve - dog kun een gang, for det var lidt chokerende at blive trukket i luften af et spil på jorden.

Videre til Karup som flymekaniker

Efter endt uddannelse røg jeg afsted til Karup Flyvestation, hvor jeg var i tre år. Det var ret spændende f.eks. at montere 6 magasinkanoner i flyet og harmo-

nisere, dvs. indstille dem, så de kunne ramme fjenden og så sidde i cockpittet og trykke på knappen til affyring. Det er noget, der rykker med 1200 skud i minuttet gange 6.

Jeg fik i Karup mange gode venner, og tit spillede vi kort den halve nat, fældede træer med maskinpistoler eller satte flagmål eller flyvende skydeskiver op bag flyet. Jeg var faktisk engang ved at blive fløjet ned af en landende jet, da jeg og mit mandskab arbejdede med at klargøre et flagmål på startbanen.

Nogen kom engang med en lille bunke sort krudt. Jeg prøvede et par gange med en tændstik - så sagde det fut, og der kom et ildglimt. Jeg var kulsort i hele hovedet bagefter. Efter kort tid kom smerterne, og alt hår var væk på hele hovedet. Jeg kom på infirmeriet og blev pakket godt ind. Det tog sin tid at blive helet. Efter ca. tre år var det nok med Karup og Flyvevåbnet.

Jeg købte mig en stor Volvo og siden en Opel Kaptajn.

I SAS i Kastrup og som instrumentmager i København

Næste stop var SAS i Kastrup. Det var da ok, men jeg følte mig ikke ret godt tilpas derude, så det blev kun i kort tid. Men udmærket at prøve at være flymekaniker der.

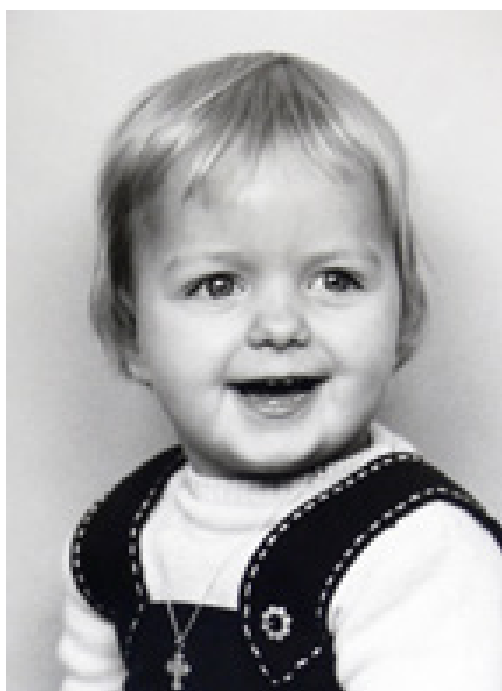
Derfra blev det til et arbejde som instrumentmager i Københavns Belysnings-væsen i Vognmagergade. Her gik det ud på at reparere og justere instrumenter til bl.a. kraftværker. Det var et udmærket job, sådan er det kommunale jo, men der var ikke udfordring nok, så det klarede jeg kun i et par år.

Jeg købte mig en Mercedes 170S.

Hjem til Aarhus og far til Ulla

Jeg drog så tilbage til Aarhus, hvor jeg overtog mors selvbetjeningsvaskeri for en kort tid - det var jo ikke noget i længden.

Ja, dejlig lille tøs var hun.

Det var omkring den tid, at jeg traf Rita. Hun var en sød pige, som var forelsket i mig. Efter en rum tid blev hun gravid, skønt ingen af os ville have et barn. Hun fødte senere en dejlig pige, Ulla. Rita ville derefter giftes. En bolig var umulig at opdrive, så jeg købte en beboelsesejendom i 4 etager i Lollandsgade. Der blev en god lejlighed til mor og barn i Aarhus City, men giftermål var jeg slet ikke klar til. Jeg var helt umoden. Jeg boede ikke selv i Aarhus i de år. Men efter et par år sagde Rita, at hvis jeg ikke ville gifte mig med hende, skulle jeg aldrig se Ulla igen. Jeg tænkte, at den løsning måske var bedst for barnet, som nu var blevet ca. tre år - og selvfølgelig den dejligste pige af denne verden. Men det

gjorde meget ondt. Derefter fik Ulla en god stedfar, tror jeg nok. Rita så jeg aldrig igen.

Men da Ulla vel var omkring 17 år, opsøgte hun mig, og vi havde det rigtig godt sammen. Det gentog sig med få års mellemrum, og vi havde det godt på samme måde, når vi sås. Hendes mor måtte ikke vide noget.

Så blev Ulla gift og fik en søn, og vi mødtes stadig nogle gange. Siden er det ebbet ud. Vi er nok for langt fra hinanden. Det var, som om det ikke kunne blive til mere.

På arbejdsvisit i Norge og Sverige

Jeg kom i forbindelse med et norsk firma, der lavede køleanlæg i nybyggede skibe og fik arbejde på værfter i Aalborg, Oslo, Bergen og Göteborg. Det var fortrinsvis isolerings arbejde, og jeg kunne arbejde ligeså meget, som jeg havde lyst til, så det blev til rigtig meget. Det var desuden på akkord, så der var rigtig gode penge i det. Det var ret anstrengende arbejde, og til tider var der rigtig koldt og isnende på sådan en nybygning.

Interessant var det også at komme ud i de områder, for oplevelser blev der også tid til. Efter nogle måneder var det så desværre slut.

Det var svært at få job inden for mit eget fag, men en ven og jeg tog til Göteborg, hvor vi kom forbindelse med et firma i Stockholm, og der fik vi job på en ny kabelfabrik. Det var mest isolering af rør, og det var ikke særlig udfordrende. Så vi sluttede efter kort tid og drog hjem.

Fløde i kameraet gjorde mig til fotoreparatør

Jeg havde et kamera, som jeg havde tabt lidt fløde ned i.

Fotohandleren oplyste: ”Det skal til København og repareres.

Det kommer til at tage tid, og det bliver dyrt.” ”Det skal blive løgn”, tænkte jeg, og derefter var det oplagt, at jeg måtte oprette et fotoværksted vest for Storebælt.

Jeg tog straks over til Carl Kvelland i Hvidovre og blev ansat med det samme. Der måtte jeg nærmest i lære - nu mest selvlære, for tredje gang i mit liv. Alle mulige kameratyper m.v. arbejdede jeg med, for jeg havde jo aldrig repareret et kamera før. Men jeg kom hurtigt efter det, og jeg lærte meget. Det var på akkord, så det blev en luset løn ovenpå den fede gage som kølemontør.

Min chef og gode ven
Carl Kvelland i Hvidovre

Mor hjalp mig med skatten.

Efter 2-3 år tog jeg en periode hos S. E. Svendsen i Hellerup på et fint specialværksted, som førte andre kameratyper. Men snart tog jeg tilbage til Carl Kvelland - han var stadigvæk super og ville hjælpe mig med indkøb af reservedele, værktøj og måleudstyr. Jeg kunne sågar overtage nogle af hans kunder.

Jeg havde et par gode kolleger - ikke mindst tyske Helge Kuhnert. Vi lavede meget sjov og havde det rigtig

*Fru Henne Svendsen,
H.Skårup (Århus Fototeknik),
Svend B. Sørensen
(servicechef hos Bico A/S, Olympus
Denmark,
Klaus Riess (servicechef hos Dansk
Fotoagentur A/S (Nikon)*

godt sammen. Her var København rigtig fin, for vi gik jo meget i byen og muntrede os! Det var rigtig gode år.

Mødet med Birthe

Det allerbedste var, at Birthe og jeg havde truffet hinanden. Og Birthe, - det så jeg straks, var en sød, fornuftig og stabil pige, som passede til mig. Vi kom rigtig godt ud af det med hinanden.

Efter et års tid giftede vi os i Tårnby Kirke. Birthe var uddannet kontorassistent ved Postvæsnet - nu ansat i firmaet KKKK, Københavns Kul- og Koks Kompagni. Vi havde fremlejet en lille halvanden værelses lejlighed i en bagbygning på Vesterbrogade, men snart måtte vi ud. Det blev derefter til et sommerhus i Avedøre, hvor der var fugtigt og koldt, så vi fik i en kort periode lov til at bo i et værelse hos Birthes forældre i Kastrup, indtil vi kunne rykke til Aarhus, hvor lillesøster Marianne var flink at vige os pladsen!

Vi havde en god tid som nyforlovede og nygifte. Vi hyggede os meget med mange fælles venner, og det blev til mange fine udflugter i min gode Mercedes. Det var ofte tale om weekendture i telt til Dronningmølle, til stranden og til Frederiksdal med masser af hygge.

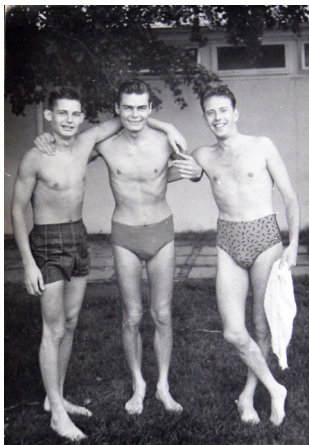
Et nyforlovet par i 1961.

*Et lykkeligt par på bryllupsdagen
den 14 oktober 1961.*

Vi vandt penge i tips til vielsesringe

Vor første tipskupon sammen gav en 12'er, som dengang var hovedpræmien, og beløbet var stort nok til vielsesringene, og i firmaet KKKK vandt Birthe en rejse til Venedig - en dejlig tur med et udmærket fly. En DC-4'er. Men hjemturen var slem. Et voldsomt uvejr over Alperne rystede os i den grad, at der gik en del år, før jeg kom i luften igen.

Besøg hos Helge og Marion i Schweiz

En påskeferie var vi i Zürich for at besøge Helge Kuhnert og Marion, som var blevet gift. Vi var en del rundt i det skønne Schweiz.

En planlagt tur til Chamonix blev meget dramatisk. Med Helge bag rattet kørte vi i et bjergområde omkring Bern. Her kom en ældre dame pludselig løbende over vejen. Hun blev ramt, fløj over bilen og var dræbt på stedet.

*Tre supermænd
Helge, Hans og Svend*

Med Birthe tilbage til Aarhus

Nu var tiden inde, hvor vi skulle drage mod Aarhus, hvor min mor på det tidspunkt boede i et dejligt to-families hus i et også dejligt villakvarter i Risvangen lige op til Risskoven. Dér stod en dejlig treværelses lejlighed klar med to altaner og en garage, og det ene værelse passede fint som værksted.

Vi fik hurtigt indrettet det hele, og en ny tilværelse kunne begynde - ikke mindst med hensyn til vores lille virksomhed, som vi skulle leve af i fremtiden.

En forrygende start for Århus Foto Teknik 1963-95

Vi fik sendt meddelelser ud til fotohandlere rundt om i Jylland om, at nu var vi her! Og så gik det ellers stærkt. Det nærmest væltede ind med alt muligt fotoudstyr, som skulle repareres - ikke kun kameraer. Så jeg fik min sag for. Jeg måtte nemlig sætte mig ind i alt, hvad jeg ikke havde arbejdet med i forvejen, og der var kun mig selv til hjælp.

Der kom mange udgaver af gengivere, projektorer og optagere foruden et utal af kameraer m.v. Så det gik bare derud af med masser af 10-12 timer lange arbejdsdage – ofte også både lørdage og søndage.

Birthe passede kontoret

*Regnskabsføreren i fuld vigør
-med et af de mange gøremål.*

Birthe var en uundværlig støtte. Hun var utrolig hurtig til at sætte sig ind i alt foreliggende arbejde. Hun var jo en ganske ung 23-årig pige, som nu var ”plantet om” efter udelukkende at have boet hos forældrene i København. Så det var et tigerspring, der gjorde noget. Alt var nyt for hende. Ny by, ny bolig, ny virksomhed, nye venner m.v. Det var en noget hård og krævende tid i starten. Men det gik mod det bedre, efterhånden som opgaverne meldte sig.

Det var Birthe, som stod for alt kontorarbejde, herunder fakturering, tilbudsgivning og korrespondance med mere. Husholdning, rengøring og servicering af mig passede hun også - og alt sammen til ug. Meget energisk er hun.

På ferie ville vi dog

Med det meget arbejde blev der ikke mange fridage eller mulighed for ferie. Men vi lagde dog ud med 8 dage, og efter nogle år var vi kommet op på tre uger. Men det var altid hårdt at komme tilbage, for nyt arbejde hobede sig op, mens jeg var væk.

Et godt team

Birthe og jeg havde det godt sammen. Vi var et godt team. Alt gik godt for os - sådan erindrings jeg det. Vi forstod begge at indrette os efter hinanden. Jeg har en

ide om, at det har en betydning, at vi begge kommer fra skilsmissehjem. Hvem ved! Vi kløede på og betjente den allerede store kundekreds på behørig vis.

Den sparsomme fritid blev brugt på gode venner med sjov og hygge, bl.a. kortspil. Vi spillede "mousel", "enogtyve" og et særligt spil "poker", husker jeg tydeligt. Vi spillede med jokere.

Min gode ven Kaj og jeg fik en dag gode kort på hånden, og vi blev ved med at overbyde hinanden. Kaj viste mig tilsidst en hånd med Royal Straight Flush, men jeg lukkede altså med 5 esser. Det var fantastisk at opleve.

Vi tog på små udflugter i naturen og meget tit til stranden. Sjældne gange til København til familie og venner.

Familieforøgelse med Peter

Peter

Efterhånden mente vi, at tiden måtte være inde til at tænke på familieforøgelse, og der var hurtig gevinst. Birthe klarede graviditeten til ug - ikke noget piveri. Vor læge, Ole Jonshøj, var med på privatklinikken, og frem i lyset kom den 1.5. 1964 en stor, dejlig dreng.

To-tre dage senere var Peter og Birthe begge hjemme på en skøn forårsdag, og Birthe var efter et par dage klar til at fortsætte med de mange opgaver. Jo, sej var hun som altid.

Peter voksede op, og han var en stor og rask dreng. Han havde gode betingelser. Birthe især passede godt på ham, og farmor gik lidt til hånd.

*Skønne sommerhus
i Risskov*

Redebyggeri

Men snart var tiden inde til, at vi ville etablere os i egen bolig, så vi købte mors sommerhus i Risskov. Det var et stort grundmuret hus i to etager direkte ud til Aarhus Bugten, så der var en fantastisk udsigt.

Det var planen, at vi ville bygge om og udvide, således at vi kunne få en skøn bolig. Vi kontaktede en god arkitekt, som udarbejdede forskellige forslag. Efter lang tid viste det sig desværre umuligt at komme frem til en acceptabel løsning, hvilket blandt andet skyldtes diverse fastlagte byggelinjer. Det var jo tæt på både vandet og på naboer. Vi måtte opgive og tænke i andre baner.

Hejrebakken på en snefyldt dag.

Vi så derefter et hus, som var under opførsel i Brabrand Bakker, og det var spændende. Det var lige huset for os. Gode store rum og fin plads til værksted mv. og med garage. Huset lå på en sydskråning på en blind vej med få nye huse og en skøn udsigt. Så vi stod på.

Vi solgte derefter både sommerhuset, - hvilket gjorde ondt, og den helt nye Volvo, men så var sagen også klar.

En ulykke havde begrundet den ny Volvo

Min gode Zephyr var efter et stort eftersyn helt på toppen, da jeg krydsede en vej på vej hjem i vores villakvarter. Jeg så mig til højre, og så lød der ellers et kæmpebrag - jeg troede, at det var en bombe. Min bil rullede gennem en hæk ind i et hus og stod derefter delvist nede i kælderen.

Min nevø Jan, som var med i bilen, og jeg selv fejlede ikke noget bagefter. Men da vi stod ud af bilen, så vi en smadret NSU Prinz, og ved siden af lå en kvinde, som jeg først troede var død. Hun havde heldigvis "bare" fået rykket et øre af. Hun var tørnet ind i os fra venstre med stor hastighed. Hun var sygeplejerske og var lige blevet suspenderet fra sit job - derfor kørte hun helt vildt. Begge biler var færdige. Derfor købte jeg som en af de første i Danmark den ny Volvo 144S.

Peters skolegang

Da Peter efter vores mening skulle starte i skole som 6-årig, ville Engdals Skolen ikke optage ham - netop på grund af alderen. Men vi vurderede, at han absolut var moden, for han elskede blandt andet at regne tal sammen, som vi stillede op for ham.

Så han startede i stedet på privatskolen "Forældreskolen" på Marselis Boulevard. Vi kørte ham derhen i de første år. Det var en super god skole med et rig-

tig godt lærerteam, der havde det rigtige tag på de kære børn. Dog måtte vi have en snak med dem, da vi mente, at hjemmearbejdet havde taget overhånd.

Peter var glad, flittig og super til matematik. Han havde gode kammerater i skolen såvel som i nærområdet hjemme, så det var gode år for ham. Han spillede fod-

bold i den lokale klub, var med i en skydeklub og samlede på frimærker - og passede samtidig sine lektier og læste aviser m.v.

Snart stod gymnasiet for døren. Han var helt klar til det, og det blev som ønsket på Aarhus Katedralskole.

Vores Peter og Peter Knub var pot og pande fra første klasse - de blev sendt til England på kursus. De blev for alvor interesseret i politik, da Glistrup gjorde sin entre. De blev straks valgt ind i lokalbestyrelsen for partiet, og de gjorde meget ud af arbejdet.

Peter havde i skoletiden skrevet en årsopgave om Israel, og den blev præmieret med et 14 dages ophold i landet. Det var i anledning af 40 året for redningen af de danske jøder, og Peter kom på turen i selskab med bl.a. højt ragende danske og israelske politikere. Det var en kæmpe stor oplevelse for den unge mand, og der var undervejs mindre mindehøjtideligheder og sammenkomster rundt om i landet.

Alt gik godt for os i disse år

Vi muntrede os en hel del med et hold af naboer - 10 stykker i alt. Der blev holdt nytår, karneval og pyjamasfest foruden diverse mærkedage med mange venner og med alt, hvad den kunne trække.

Langt flertallet af de gode folk er nu borte - og langt de fleste i en al for tidlig alder. Det er, som om man vænner sig til det - og så skal man bare huske, at døden jo er en del af livet.

Vi fik bygget en stor dejlig pejsestue til huset, og vi købte campingvogn og kørte mange

Hans fylder 60 år.

dejlige rundture dels i Vesteuropa dels bag Jerntæppet i Jugoslavien foruden rundture i Danmark. Ellers stod den på faste ture til stranden syd for Aarhus. Men når campingvognen var pakket og sat på krogen, - ja, så var jeg en særlig mand, tror jeg. Skønt var det at tage den frihed og komme ”derudaf” med familien. Det gav os alle mange dejlige timer og oplevelser.

Gensyn med far

En dag - måske i 1971- ringede det på døren. Der stod en person uden for og sagde: ”Goddag Hans.” Det var min far, som jeg ikke havde set i de sidste måske 20 år. Han havde fået en ny kone, der hed Anna. Han kom så ind og hilste på min smukke kone og så sin sønnesøn.

Far boede meget idyllisk i et bondehus ned til Aarhus Å i Skibby uden for Aarhus. Han døde den 14.12.1973 af tarmkræft efter lang tids sygdom.

*Så er der karneval igen på Hejrebakken.
Birthe, Kaj, Elsa og Hans*

*Min fars sidste dage i Skibby.
Han døde i sit hjem og hans kone Anna
passede ham til det sidste.*

Vi manglede et barn mere

Men een ting manglede vi - et barn mere, men denne gang gik det slet ikke så nemt. Det tog sin tid. Årene gik, og vi havde faktisk opgivet, indtil det endelig lykkedes. Igen klarede Birthe den lange ventetid til ug - sej hele vejen igennem, og Peter glædede sig ligesom vi to forældre til en lillebror. Så det var lykken igen.

Peter, der nu var teenager, var af flere omgange på ”interrail” med gode venner rundt i store dele af Europa, hvor han fik masser af gode oplevelser og indsigt.

Det var en lys og lykkelig tid for ham. I kølvandet på hans hjemkomst dukkede der kønne, mørke piger fra syden op på vores adresse. De kom fra Israel, Spanien - og Italien, så det var ikke for ingenting, at Peter havde valgt italiensk som fag i gymnasiet.

Vi fik en dag besøg af en vindueskigger, som var listet ud på svalegangen, hvor jeg afslørede ham. Da jeg truede ham med politiet, stak han af.

Kvinde fødte efter chok fra mystisk fænomen på hustag

Fødselstidspunktet var nært forestående, da der en dag lød et bump på taget ved ovenlysvinduet. Det var ret chokerende, og noget som Birthe ikke tålte, så vi måtte derefter afsted til fødselsanstalten, og ca. et døgn senere kom vores lillebror til verden den 30.12.1975.

Hvad der var foregået på taget, vides ikke, men der var tydelige "fodspor" i ral belægningen. "Store fodspor". Der fremkom mange teorier, efter at dagspressen havde skrevet om hændelsen.

Kvinde fødte efter chok fra mystisk fænomen på hustag BT 21/12-75

AF Bertel Thomsen

ÅRHUS - B.T.: Dette billede viser de mystiske "fodspor", som opstod natten til mandag på taget af ejendommen Højrebakken 4 i Brabrand.

"Jeg er ikke overtroisk. Jeg tror ikke på UFO'er. Men disse spor er hverken fra dyr eller mennesker," siger husets ejer, fototekniker H. Skårup.

Han håber, eksperter vil give ham en forklaring. Den natlige begivenhed indledtes med et brag, da noget ramte det flade tag. Skårup: "Et par timer efter fik min gravide kone veer, og nu har hun født en søn (51 cm, 3600 gram).

Vi er ikke i tvivl om, at hun fødte før tiden, fordi hun fik et chok om natten ved det brag," tilføjer Skårup.

Kl. 0.30 var familien kommet hjem fra besøg. Skårup var i soveværelset, husets søn, Peter, 11, i sit værelse, og fru Skårup i badeværelset. Pludselig lød et brag, og noget ramte badeværelsets ovenlysvindue. Skårup stod op og ville ud for at se, hvad det var, men opgav på grund af mørket.

Flyvevåbnet, H. C. Petersen, flyvestation Vandløse, på tage og på bjergvægge. Det er kendt, men man har aldrig fundet en forklaring.

Fodspor-lignende ting, der optræder inden i huse, på tage og på bjergvægge. Det er kendt, men man har aldrig fundet en forklaring.

Peter Skårup, 11, på taget med de mystiske fodspor. (Foto: Erik Jepsen)

Mads

Mads første dag på Fødselsgangen i Århus.

Mads var ligesom sin storebror stor, sund og rask - en skøn unge. Birthe havde en rigtig god uge på fødestuen, husker hun. Forinden hjemkomsten havde hun til sin store overraskelse haft besøg af hele nytårsgruppen, der lavede en del rav i den på stuen. Vi var jo ikke helt appelsinfri.

Derefter kom mor og barn hjem, og glæden var stor.

Peter kyssede og krammede sin lillebror. Nu var alt godt, og Birthe kom hurtigt i gang igen med de mange opgaver i virksomheden.

Mads voksede hurtigt til og var snart frisk til en masse spilopper med kammeraterne både hjemme og ud på vejen. Alt fungerede godt for den lykkelige familie. Den lille virksomhed var der også godt gang i.

Farmor var stolt af endnu en sønnesøn

Min mor boede også i Aarhus. Hun havde en dejlig lejlighed på 13. etage på Marselis Boulevard med skøn udsigt over bugten m.m. Jeg besøgte hende en gang om ugen i forbindelse med besøg hos fotohandlere, så vi så ofte hinanden, og drengene elskede hende, hvilket var gensidigt. Hun var rigtig i hopla, når hun blev inviteret ud til os i Brabrand med småture i nærområderne.

Storebror glæder Mads med is, og det bliver ikke første gang fra en stor is-elsker.

Så fik hendes gode humør en ekstra tand opad. Hun var altid udadvendt og klar til at hjælpe om nødvendigt. Hun havde rigtig god indsigt på mange områder.

Forandring fryder

Jeg fik nu den lyse ide at skifte bolig. Det var i 1979, og Birthe fik et chok over det. Nok boede vi helt ideelt, men det kunne måske blive endnu bedre - og forandring fryder i tilværelsen.

Langdalsvej 25 i snelandskab.

Snart gik vi i gang med at undersøge mulighederne, men det var uhyre svært, for beliggenhed og indretning var afgørende for os. Men efter nogen tid så vi så et hus, der kunne tilfredsstille os. Det lå på en sydskråning i et stærkt kuperet terræn i Brabrand Bakker på Langdalsvej 25. Højt beliggende med skøn udsigt og med busstop lige uden for døren. Birthe var ved at gå baglæns ud første gang, for kønt var det ikke indvendigt. Det var meget beskidt og havde grimme farver. ”Vi skal bare i gang med maleruller, kost og spand”, sagde jeg. Der var 250 kvadratmeter, og det var meget velindrettet til vores behov med dobbelt garage. Det var opført tre år tidligere. Andre var også varme på huset. Mægleren blev smurt lidt, og så var den handel klar.

Familieportræt

Vi kom hurtigt i gang via flere gode hjælpere - blandt andre Ole Giber, som pudsede enkelte vægge op, hvor der før havde været hessian. Vi byggede en overdækning til en af terrasserne og lagde gulvbrædder på to andre. Der var fire solrige terrasser i alt.

Vi rykkede hurtigt ind og følte os godt tilpas. Der var et rigtig godt værksted og kontorlokale samt masser af plads til os alle, så det var super ideelt. Det gamle hus blev hurtigt solgt.

Jeg købte en helt ny Ford Granada Savoy, som dog var skadet. Men jeg fik kontakt med Danmarks bedste opretter, og han "fiksed" den, så vi fik en luksusbil med bl.a. automatgear og soltag. Den havde vi glæde af i en del år - og til en rimelig pris.

Skolestart for Mads

I 1981 begyndte Mads på Engdalskolen, og han blev hurtigt meget glad for at gå der. Der var gode lærere og gode kammerater. Han klarede alt rigtig godt - især matematik ligesom Peter. Mads fungerede en tid som hjælper.

Mads har altid været hurtig og god til at skaffe sig venner, og det blev til rigtig mange i de år. Den bedste ven var nok Villads. De var og er stadig gode til bl.a. tennis og til at "drille" hinanden på deres ironiske maner. Nu har de sammen en klub: "Sport og Sprut", hvor de laver skæg og ballade. Hyggeligt. De er 12-14 unge fyre med i klubben, der nogle gange spiller tennis i Tyrkiet.

Peter forlod universitetet og gik ind i politik

Peter var i 1984 begyndt på universitetet med at læse økonomi, men efter få år sluttede han. Teorien var ham for tør - især statistik var ikke til at udholde for ham.

Han blev i stedet ansat på DSB's Rejse Divison i Reventlowsgade - men kun i kort tid, for politik var sagen, så det forslog. Så han lagde ud med at blive sekretær for Pia Kjærsgaard. Senere blev han sekretariatschef for partiet på Borgen. Det var i de år, hvor kampen stod omkring Mogens Glistrup, så det var til tider et helvede.

Mads har taget plads på fortovet

Ingen kommentarer

Hans laver legehus til Børnene

Mads forsøger at forcere snemasserne

Peter fik på Tandlægehøjskolen flyttet to tænder fra over- til undermund. Jeg insisterede på at overvære operationen. Var meget interesseret

Mads på Marselisborg Hospital, efter et astmaanfald i 1990

Mads tandløs med sin farmor. Han bevarer trods alt sit gode humør

På stranden i Casta Brava

Campingvognen gøres klar, samt Mads med ny erhvervede cykel

Den værste dag i mit liv var mors død

I 1988 fik min mor en kraftig lungebetændelse. Lægen og jeg preskede meget på for at få hende indlagt. Det var første gang i hendes 84 år lange liv, og hendes modargument lød: "Jeg kommer aldrig hjem igen." Ind kom hun, og hun var glad og tilfreds, for på hospitalet var der mange at tale med, og maden blev serveret. Hendes gode humør gjorde god gavn omkring hende.

Lungebetændelsen fik de hurtigt has på, men ved et tilfælde fandt de en kræftknude i det ene bryst. Hun blev rystet og konfus. Hun faldt ud af sengen flere

gange og siden ud af en almindelig stol og brækkede hoften.

Mor fik så en ny hofte, og efter udskrivningen fik hun tid til genoptræning på Marselisborg Hospital. Her var de, som overlægen sagde, "specialister, og her sker der ikke flere ulykker", lovede han. Men efter ca. 14 dage rykkede de den nye hofte fra hinanden. Mor fik sin hofte nummer to.

Kort tid efter kunne hun ikke mere. Hun var totalt udmattet og døde efter et halvt år - alt sammen på grund af omsorgssvigt og sjuks, som jeg førte dagbog om. Se om detaljerne i Aarhus Stiftstidende april 1989.

På et tidspunkt sagde den stupide "kongelige" overlæge, at nu skulle vi have gjort min mors lejlighed klar, så hun kunne komme hjem. "min mor skal ikke hjem, for jeg kan se, at hun ikke har langt igen", sagde jeg. Ca. halvandet døgn senere opstod den værste dag i mit liv. Min mor døde på grund af sjuks.

Det var en meget stor sorg at miste sin mor. Ikke mindst som følge af disse ulykkelige omstændigheder. Hun havde altid været en god og kærlig mor og farmor - fuld af omsorg for os alle. Hun havde aldrig sparet sig selv. Hun havde et år tidligere udvalgt sig og betalt for et fint gravsted.

April måned 1989 glemmer jeg aldrig

Min mor døde den 8. og blev begravet den 10. Birthe fyldte 50 år den 12. og Mads blev konfirmeret den 30. Trods de sørgelige begivenheder den 8. og den 10. skulle vi finde frem til at fejre Birthes runde dag og dernæst Mads konfirmation. Jeg glemmer aldrig april måned 1989.

Birthe 50 år fødselsdag i april 1989

Peter og jeg havde indbudt de mange gæster til at møde op med 5 minutters mellemrum. Birthe vidste intet på forhånd, og hun blev helt ude af den, men senere kom vores ven og kok på Marselis, Ole Aagesen, medbringende masser af god mad. Ligeledes vores gode ven Ole Larsen gjorde en stor indsats som chef på Marselis. Det blev meget vellykket, og Birthe fik som fortjent en god dag. Mads blev konfirmeret i Brabrand Kirke den 30. april. Også her var der selvfølgelig mange gæster. Det blev en god fest, og Mads var glad. Så april måned i året 1989 går aldrig i glemmebogen.

Svigerfamilie

Min første svigerfader, Henry født 1905 og døde i 1986, Han var pianist

Her min anden svigerfader Carl, og far til Marianne, født 1905 og døde i 1979

Her min svigermoder Mary (f. 1914) ved Mads Konfirmation.

Mary var først gift med Henry, de havde sammen 2 piger Lilian (1932) og Birthe (1939).

Efterfølgende blev hun gift med Carl og sammen fik de Marianne (1949). Mary døde 14. juni 2001

Peter flyttede til København

Peter købte en dejlig, lille lejlighed med stue og altan med dejlig udsigt ud til Strandvejen i Hellerup ved Tuborg Havn. Der kom jeg i gang med en hel del reovering. Senere traf Peter, Marianne Dichow, og sammen fik de to sønner, Jakob og Jeppe. Peter trivedes godt på Borgen og blev også valgt til BR (Borger Repræsentationen) i København.

Aarhus Fototeknik gik bare derud af

Virksomheden fik masser af opgaver, og jeg magtede stort set at reparere alt, der kom ind. Kundekredsen var nu foruden fotoforhandlere også hospitaler, Aarhus universitet, Tandlægehøjskolen, skoler samt diverse fotografer og private kunder. Prins Henriks Leica-kamera kom også en tur på arbejdsbordet. Der var en stor, tilfreds kundekreds - men enkelte kunne jeg selvfølgelig ikke tilfredsstille. En fotohandler blev da også engang vist udgangsdøren. Jeg skrev artikler til dagblade og tidsskrifter, og Birthe og jeg snusede også lidt til fotomodelbranchen.

Peter og Mads kørte med ud til fotohandlerne og afleverede de færdige opgaver, efterhånden som de kom i den passende alder til det. Så der var gang i den hele tiden.

Så skete der noget helt skelsættende

Birthe og jeg havde skrevet mange rapporter, klager osv. om, hvad der var foregået af svigt i forbindelse med min mors død. Det var den egentlige anledning til, at Birthe gik ind i politik. Ligesom Peter. Politik var vi i forvejen gået en del op i, ikke mindst efter at Glistrup var begyndt at ”optræde.”

Birthe og jeg meldte os ind i FRP - Birthe brændte for sundhedspolitikken

Birthe og jeg meldte os ind i FRP, og snart var Birthe valgt ind i lokalbestyrelsen i 4. kreds, som var den største i Aarhus Amt. Hun havde en ambition om at arbejde med sundhedspolitik. Snart var hun også kredsformand.

I 1990 blev hun valgt ind i Aarhus Amtsråd og sad der i 3 perioder á 4 år, hvor hun arbejdede målrettet og med stor energi. Der havde hun gode år og var meget respekteret - også blandt politiske modstandere.

Birthe blev derefter også folketingskandidat, men i de år var der store konflikter i egne rækker i partiet. De øvrige i Aarhuskredsen bestod efter min mening af "umulige" Glistrup-folk med "knive klar i ærmerne." Altid var der krig, mens Birthe var til en mere blid linje.

25 års jubilæum i Aarhus Fotoeknik hvor der stort rykind af forretningsforbindelser

Mads startede i gymnasiet

Mads sluttede i folkeskolen i 1991 og startede i gymnasiet på Aarhus Katedral-skole, hvor han også klarede sig til ug og fik mange, gode venner.

Den digitale udvikling stoppede Aarhus Fototeknik

På dette tidspunkt var der en begyndende tilbagegang i vores lille virksomhed. Tiden var jo gået ind i digital-alderen, og det var umuligt for mig at følge med i udviklingen. Løsningen blev at afvikle værkstedet og gå på efterløn, hvilket var helt ok. Jeg fortsatte i nogle år i det små, som man nu må i henhold til lovgivningen.

Birthe blev bidt af politik

Birthe blev i 1994 valgt til Aarhus Byråd. Nu var der virkelig blevet noget at arbejde med. Men alt blev passet med omhu til punkt og prikke samtidig med alt det hjemlige med mand, børn, kontorarbejde osv. Nej, Birthe har aldrig ligget på den lade side.

Hun var i den grad bidt af politik - ligesom hendes store søn, der samtidigt var blevet folketingskandidat i København.

Inden for de seneste år var stridighederne i FRP vokset både på Christiansborg og rundt om i landet, hvilket hurtigst muligt måtte stoppe. Årsmødet i Aarhus i 1995 blev det helt store rivegilde og gjorde det nødvendigt for mange at stoppe totalt i FKP, da stridighederne var for store.

Mor og søn i Folketinget

DF så dagens lys - en succes fra starten

Få dage efter var Dansk Folkeparti en realitet. Det var en forløsning, der gjorde noget. Partiet var en succes fra starten. For en kort tid var jeg valgt ind i amtsbestyrelsen.

Arbejdsglæde i den lille virksomhed

Min kone og min søn kom samtidigt i Folketinget

I 1998 blev der udskrevet valg til Folketinget, og der kom rigtig gang i valgkampagnen på alle niveauer. Birthe og Peter fik begge to meget flotte stemmetal og tænk engang: Både min søn og min kone skulle bagefter på Christiansborg som folketingsmedlemmer!

Det var så stort - og Hans og Mads var pavestolte og glade!!

Valgkamp er hårdt for kandidaten

Der er møder rundt i området, rundt om på gader og stræder osv. osv. Plakater op, brochurer ud mm. Jeg prøvede at være en god makker til mange efterfølgende valg: 9 stykker i alt gennem årene, som hver gang gav gode valg til Birthe. Valget til DF i 1998 var det første, og det var flot. Hun kunne rykke

Birthe i vlgkamp med stor aktivitet

ind på Borgen som et af de tretten mandater! - og endda sammen med sin søn, der blev valgt i København. Det var altså stort og sensationelt, - og manden i huset var som sagt bare stolt. Mads ligeså.

Midt i alle glæderne kom katastrofen

Skagen er skøn

Birthe fik konstateret brystkræft. Det var virkelig chokerende for os alle. Birthe blev opereret af dygtige læger på Silkeborg Centralsygehus. Operationen gik rigtig godt og helt efter planen. Birthe tog det rigtigt flot alt sammen - næsten som man kunne forvente.

Efterfølgende fik Birthe 25 strålebehandlinger på Aarhus Kommunehospital. Også her tog hun det meget flot. Forløbet gik heldigvis godt - dog fik hun en del smerter i lymfekirtlerne i en hel del efterfølgende år. Hun gik til kontrol igennem 10 år, hvor alt var ok, og hvor der intet var at bemærke. Birthe fik en måned orlov fra DF, da sygeforløbet startede.

Mads blev student

Da Mads gik ud af gymnasiet, ville han lære flere sprog og startede med at tage på et kursus i England. Senere tog han småjobs på restaurant og bar i München og Paris. Han kom hjem og begyndte på at studere økonomi på Handelshøjskolen. Han fik et godt, internationalt job som finansmedarbejder hos BASF i Paris, hvor han fortsatte sine studier til HH.

Marselisborg Lystbådehavn under opførelse

Efter ca. 2½ år tog han et IT-kursus i Monterey i Californien, og han fandt i den forbindelse ud af, at der manglede matematikere i San Francisco. Der var da også hurtig gevinst, da han fik ansættelse som finansanalytiker i Barclay's store, internationale bank. Han fik en flot udsigt højt til vejrs i et super kontor, mens han sideløbende fortsatte sine studier til HH med basis i Aarhus. Vi var nået op omkring år 2000.

Vores liv efter år 2000

Peter havde nok at se til i det nye parti. Der skulle oprydning og forandring til, og der blev luget ud blandt de nye medlemmer. Nogle fik deres medlemsgebyr tilbage. Andre blev ekskluderet, der blev ansat nye medarbejdere.

Peter købte stor lejlighed på Nørre Søgade på 4. sal. Der var masser af plads og udsigt over Peblingesøen. Der flyttede han kort tid senere sammen med Marianne Dichow, og den 14.8.1999 blev Jakob født.

Lejligheden trængte til et løft, så jeg kom tit og gjorde en indsats. Det var en lidt større opgave, men jeg havde lysten.

Birthe kom i gang på Christiansborg efter endt orlov, og hun skulle fremover pendulere mellem vores egen bolig og København. Før Marianne D flyttede ind hos Peter, lejede Birthe et værelse hos ham. Men snart købte vi en lille lejlighed til Birthe i Sundbyøster. Det var en udmærket bolig med altan og udsigt over en grønt område. Den lejlighed fik også et "løft" og var derefter helt ok til overnatningsbrug i København.

*Afgang til fest på Århus Teater
(Jubilæumsfest)*

Dansk Folkepartis udvikling på Christiansborg

På Christiansborg havde partiet fået samlet en rigtig god folketingsgruppe. Peter blev ønsket som retsordfører og som medlem af retsudvalget. Birthe blev ønsket som medlem af og ordfører for sundhedsudvalget, hvilket jo var hendes drøm fra starten.

Under Nyrup-regeringen var det langt fra nemt at være DF'er. I nogens øjne var DF'erne ikke stuerene, sådan som Nyrup råbte op om. Birthe havde det dog helt fint med den socialdemokratiske sundhedsministre Carsten Koch.

Vores tilværelse som familie var radikalt ændret

Birthe havde masser af udfordringer og spændende opgaver. Hun blev efterhånden ekspert i at skaffe sig i kontakt med mange betydende folk inden for sundhedsvæsenet, hvilket havde stor betydning for partiet, når lovforslag skulle fremlægges. Det var bl.a. på den måde, at hun hurtigt blev anerkendt og respekteret.

Peter havde det også fint som retsordfører over et ligeledes stort område. Der var masser af møder med ledende politifolk, folk inden for diverse retsinstanser, Kriminalforsorgen, fængsler og så videre. Der var mange kontroverser med

Birthes 60 års fødselsdag fejres på Langelindepavillonen

diverse justitsministre - ikke mindst med Frank Jensen. Hjemme i Aarhus kunne jeg regere, som jeg selv ville, for jeg havde jo huset med den meget plads helt for mig selv i en stor del af tiden. Det var nu helt ok. Birthe lavede altid mad, som jeg bare skulle varme. Det gjorde hun, inden hun skulle drage mod hovedstaden. Så ingen problemer - og det er stadig, som jeg siger, godt med forandringer i tilværelsen.

Birthe fik en lejlighed i København

Birthes lille lejlighed i København skulle skiftes ud med en større. Det blev en lejlighed, der også havde altan ud til et grønt område. Den lå i det samme område. Den var dog grim, så det var bare med at komme i gang med at gøre noget ved den. Arbejdet med den var virkelig ret krævende, men efter længere tids indsats kom der rigtig godt styr på den. Den blev rigtig dejlig, var vi helt enige om. Prisen og indsatsen var helt ok.

Birthe havde nu en anstændig bolig - og det samme havde jeg, når jeg tog med hende til hovedstaden fra Aarhus. Meget glad og tilfreds var hun.

Folketingsvalg i 2001

Valget gav sig udslag i dannelse af en borgerlig regering af V og K med DF som støtteparti. DF havde igen et flot valg.

11. september 2001

Dette var dagen, hvor verden var i chok. Terroren i New York og Washington var en frygtelig begivenhed. Som forældre var vi i den grad urolige, for Mads befandt sig i San Francisco og Peter i Washington.

Peter var med retsudvalget til møde og forhandling med folk fra udenrigs- og forsvarsministeriet. På vej med bus til Pentagon så de på afstand røgen fra flyene, der var braget ind i bygningerne. Det var meget skræmmende.

Det samme var det videre forløb i Washington, hvor der bagefter var meget tomt. Store dele af USA var nemlig gået i stå, og al lufttrafik m.m. var indstillet, så der var i flere dage ingen mulighed for at komme hjem til Danmark.

Mads havde det derimod helt OK i San Francisco. Heldigvis!

Store udfordringer for DF

Som støtteparti fik DF store udfordringer. Der skulle arbejdes rigtig hårdt. Peter blev formand for retsudvalget og næstformand i DF. Birthe blev formand for sundhedsudvalget og tingsekretær. I den forbindelse skulle hun med mellemrum sidde i formandsstolen og dirigere slagets gang i folketings salen. Det

var meget krævende poster, hvor man ikke kom sovende til noget. Men de var begge to fyldt med energi og entusiasme til partiets bedste.

Mads kunne ikke komme hjem til DK i julen 2001, så vi tog til USA

Så blev Peter, Birthe og jeg enige om at tage turen over Atlanten til Mads i San Francisco. Vi lejede en stor lejlighed inklusive bil i San Francisco-city. Mads fandt lejligheden til os.

*Mads' Mazda MX 5 i
importeret fra San
Francisco*

Mads følte sig godt tilpas i byen, ligesom på de øvrige steder, han havde været. Han kendte byen og omegnen ud og ind. Han havde sin Mazda MX5 til at rulle rundt i, så han kørte os alle sammen rundt til en masse seværdigheder, og vi fik virkelig gode oplevelser.

Hans arbejdsplads var også noget af en oplevelse. Der fik han masser af indsigt i finanssektoren og lærte rigtig meget. Han havde også hurtigt skaffet sig en vennekreds i S.F. - som også andre steder, han har opholdt sig. Vi havde alle fire nogle rigtig dejlige dage i både julen og nytåret. En stor oplevelse var det!

*Jeppe spiller bordtennis
og vinder mange
afgørende kampe*

*Jacob spiller fodbold
på højt niveau*

Vores første børnebørn

Jakob blev født den 14. august 1999, han var en stor og stærk dejlig dreng, som naturligvis blev meget beundret af familien, derefter kom Jeppe til verden den

20. september 2002. Det skete på Rigshospitalet i København. Men kort tid efter gik Marianne og Peter hver til sit. Deres forhold fungerede ikke, sådan som det burde.

Birthe pendlede mellem København og Aarhus

Birthe havde efterhånden pendlet til København igennem 4 år, hvilket hun dog ikke havde de store problemer med. Det store hus i Aarhus blev ikke længere udnyttet fuldt ud, og mit helbred passede heller ikke længere til de mange trapper. Birthe begyndte også at mærke besværet med dem. Peter boede i København - og vel snart også Mads. Så både Birthe og jeg mente, at tiden nærmede sig til forandring - ligeledes i betragtning af vores alder. Vi ville søge efter en god lejlighed i København, hvor vi også havde venner og familie.

Vi studerede derefter boligmarkedet i København for at se, hvad der kunne have vores interesse. Vi kørte en hel del rundt i City-området og nærmeste omegn for at se, om der var noget tilfredsstillende. Men det var noget af en opgave at finde den rigtige beliggenhed og indretning. Der var 100 ting i vejen, når vi nåede frem til diverse boliger. Der gik derfor en rum tid, og det var jo heller ikke nogen hastesag.

Hans i Esrum Slotspark

Vi fandt langt om længe en fælles bolig i København

En dag så vi et projekt med boligblokke ud til den kommende Amager Strandpark. Det så meget lovende ud.

Der kunne vi vælge mellem forskellige størrelser lejlighed og selv vælge køkken, bad osv. Vi var ikke længe om at beslutte os. Vi valgte en ende-lejlighed på 116 kvadratmeter på anden etage. Der er to altaner foruden en fransk altan med god udsigt over Øresund. Der er også elevator.

Byggeriet var ikke igangsat, og derfor var lejligheden først klar et års tid senere, hvilket var helt ok for os. Huset i Brabrand satte vi derefter til salg i efteråret 2002.

Kronede dage som efterløner

Efter mange gode og til tider slidsomme år var det en god tilværelse at komme på efterløn, og jeg savnede ikke de tidligere tider.

Jeg reparerede stadig lidt fotoudstyr og arbejdede med diverse opgaver i hus og hjem, ligesom jeg ofte tog med Birthe til København, hvor jeg ofte blev budt med til møder og sammenkomster - herunder gallamiddage og hofbal hos den kongelige familie på Christiansborg Slot, hvilket selvfølgelig var en særlig oplevelse.

Folketingsgruppen i 2001

Til Galla hos Dronningen på Christiansborg

Der var også store middage i Snapstinget for alle Folketingets medlemmer, og Peter inviterede mig med til indvielse af Øresundsbroen i Malmö, ligeså til officiel indvielse af Metroens første etape i 2002, enkelte gange til middag hos den taiwanesiske ambassadør i Hellerup, besøg i Operaen og på Det kongelige Teater ved særlige lejligheder osv. Alt sammen rigtig store og dejlige oplevelser, som jeg aldrig glemmer. Et par gange blev jeg inviteret til Taiwan, men måtte desværre takke nej bl.a. på grund af mine dårlige ben.

Peter havde nu været ungtkarl længe nok

En dag var Peter med venner på Skovridderkroen, hvor hans øjne faldt på en ung, smuk kvinde. De faldt hurtigt i snak, og derefter blev han rigtig varm. I telefonen et par dage senere kom aftalen om et nyt møde i stand.

Det viste sig, at de to harmonerede godt sammen, og de fandt hurtigt sammen sådan for alvor. Det blev til forelskelse, og derfor varede det ikke længe, før Peter solgte lejligheden, samtidig med at han købte en landejendom i Havelse. Her var der rigtig god plads og en meget stor grund til hundeaktivitet - Therese er uddannet veterinærsygeplejerske og hunde-

Nyforlovede Therese og Peter

psykolog. Huset var rigtig godt indrettet i et dejligt område og med udsigt til Roskilde Fjord.

Mads vendte hjem fra USA

Mads havde stadig en god tid i San Francisco og lærte en masse inden for den finansielle sektor. Men han havde alligevel mod på at vende næsen hjemad, og i 2003 blev det så alvor - til store glæde for hans forældre.

Han fik hurtigt job hos Catella på Kgs. Nytorv. Det er et firma, som arbejder med finansiering af større projekter, og det var præcis, hvad han havde beskæftiget sig med i S.F. I Catella kunne han desuden fortsætte hen imod afslutningen på sin H.H for at blive cand. merc. Han var yderst tilfreds med jobbet.

Han flyttede midlertidigt ind på et værelse i Birthes lejlighed, som de delte, når Birthe var på Christiansborg. Senere lejede han en bolig i Korsørgade - også midlertidigt. Mads fik også besøg af søde damer fra Paris, SF og Boston. De ville gerne gense og ”tale” med ham.

Indflytning i den ny lejlighed på Amager i 2003

Nu var det tæt på, at vores egen lejlighed var klar til indflytning, og endelig efter ca. et år fik vi en tilfredsstillende handel i orden vedrørende huset i Brabrand. Det skete lige op til, at boligen i København var klar. Flytningen skete lige omkring juletid i 2003.

Der var masser af ting, der skulle reduceres, når vi gik fra 250 kvadratmeter ned til 116 kvadratmeter, men det gik såmænd udmærket. Vi kom ind og fik alt installeret, og alt blev som forventet tilfredsstillende.

Det var en dejlig fornemmelse - helt uforpligtende i en tilpas bolig med alt, hvad der er brug for. Alt er nyt og lyst, og lejligheden er centralt beliggende. Jo, vi er vældig tilfredse.

At sige farvel til huset i Brabrand var da vemodigt. Det havde jo været en perfekt bolig for os alle i mange år og med tilhørende værksted.

Birthes lejlighed, som vi havde et særligt forhold til - i al fald jeg, der havde istandsat den, var nu også solgt.

Peter og Thereses bryllup

Peter og Therese blev gift den 6. august 2005. Brylluppet foregik i meget romantiske omgivelser i Øster Egede kirke med mange dejlige mennesker. Vielsen stod Søren Krarup for, og alt forløb perfekt.

Mads blev cand. merc.

Mads var rigtig glad og godt tilfreds med at være hjemme i DK, og han var faldet godt til hos Catella, hvor der var et godt arbejdsklima og gode kolleger. Nu gjaldt det så den afsluttende eksamen på H.H. Den kom han flot igennem, og i april 2005 var han så blevet færdig som cand. merc. Han var meget stolt af at være akademiker, hvilket er helt forståeligt. Der var derefter kandidatfest fra far og mor.

Peter og Birthe sled i det på Borgen

DF var støtteparti for regeringen, så Peter og Birthe kedede sig ikke. Som udvalgsformand var der masser af møder med fagfolk og besøg rundt om i landet. Mange forhandlinger med regeringsmedlemmer, embedsmænd m.v. Pressen rykker ustandseligt og på alle tider at døgnnet. Det er hårdt arbejde hele tiden og meget krævende - vel også på den familiemæssige side af tilværelsen. Men for de to er det deres store interesse, som de klarer med bravur.

”Arbejdsrejser”, som må være den rette betegnelse, har der også været en del af. Rundt på kloden til officielle møder med fremtrædende personer og med besøg på institutioner med udveksling af erfaringer. Disse rejser er absolut ikke noget, der ligner ferie. De er tilrettelagt efter et nøje planlagt skema, så det kan i reglen være meget anstrengende. Birthe prøver at slippe, hvis det er muligt. Rejserne har selvfølgelig givet Birthe og Peter helt specielle oplevelser og indsigt på de områder, som de arbejder med.

Jagt på bolig til Mads

Mads havde nu brug for en ”blivende” bolig, og han købte en dejlig lille penthouselejlighed på 4. sal med elevator og skøn beliggenhed på Christianshavn. Der skulle dog gøres en hel del ved den. Han fik nyt køkken og nye gulve overalt, og jeg fik også i denne forbindelse mange opgaver. Men den blev super fin og lå i kun et kvarters afstand fra hans job på Kgs. Nytorv.

Vi købte sommerhus

Sommerhuset i Udsholt, hvor vi tilbragte mange gode stunder

Snart skulle vi igen på boligjagt, for vi fik en ide om at købe sommerhus. Mads og jeg kørte rundt i området omkring Gilleleje-Rågeleje og så på omkring 30 huse, og omsider fandt vi et, som kunne være rigtigt for os. Et solidt og sundt hus med en god indretning, med en tilpas stor grund, med carport og på en rolig vej med

ca. 500 meter til stranden. Så det var lige sagen. Senere fik vi anneks på. Det stod Mads og naboen for. Adressen var Udsholt Strand.

Sommerhuset i Udsholt

Annemarie og Birthe i Gilleleje Havn

Badevandet i Udsholt var dejligt, ifølge havfruen

Adrian i 2015, filosoferer - han er nu en stor og klog dreng, han bliver en stor håndboldspiller

Et nyt barnebarn

Den 9.5.2007 blev Adrian født. Der fulgte desværre en meget hård tid for dem alle tre. Den lille mand havde rigtig mange maveproblemer, og det blev til mange besøg hos speciallæger og på hospitaler. Slem for den lille guldklump og for de stolte forældre. Snart kom der styr på det, men en meget hård tid var det, indtil Adrian blev frisk og rask.

Mads fandt sin Marianne

Mads følte sig lidt ensom, og gode venner var ikke længere nok. Derfor var det en stor lykke, da han mødte Marianne, som var en sød og naturlig pige, som læste medicin. Det blev hurtigt ret hedt mellem de to, og nogen tid senere ville de så flytte sammen.

Mads' lejlighed passede ikke helt til to personer, men han kunne meget dårligt klare at fraflytte sin dejlige bolig. Enden blev dog, at de rykkede sammen i Mariannes bolig på ca. 100 kvadratmeter på Rosenørns Alle, og at Mads lejede sin egen lejlighed ud.

Marianne og Mads i Julen 2009

Birthe sluttede med politik

Den 17.3.2007 udsendte Birthe en pressemeddelelse om, at hun ikke genopstillede til det kommende folketingsvalg og til Etisk Råd. Nu skulle det være slut med politik - og dog blev hun opfordret til være rådgiver for folketingsgruppen, hvilket hun accepterede for en kortere tid. For mit vedkommende var jeg glad ikke mindst på hendes vegne. Det var helt tilstrækkeligt, hvad hun havde ydet gennem de mange år.

Birthe Skaarup (DF) forlader folketinget efter det kommende valg. Foto: Hanne Engelstoft

DF's stemmesluger i Århus forlader Folketinget

AF JENS KURT JØRGENSEN

Formanden for Folketingets Sundhedsudvalg Birthe Skaarup, der ved det seneste valg fik over 17.000 personlige stemmer i Århus Amt, forlader på grund af alder Folketinget efter det kommende valg.

Læs artikel

Så døde min søster Kirsten

Kirsten og Hans på Comwell i Sorø på Hans' 75 års fødselsdag

Min kære søster Kirsten var blevet alvorligt syg, idet hun havde fået uheldelig kræft i tarmsystemet. Hun døde i april 2011. Hendes død berørte mig dybt. Hun havde på ingen måde haft et lykkeligt liv blandt andet på grund af uheldige bekendtskaber, og hun var jo nok ej heller helt nem. Hun havde ingen forbindelse med sin søn Jan. Birthe og jeg stod for alt vedrørende boet og bisættelsen, således som hun havde ønsket. Jan deltog ikke på noget niveau.

Mads og Marianne blev forældre

Glade forældre!
Hjemkomst med nyfødte Albert til Rosenørns Allé i 2010

ikke mindst af hans fire bedsteforældre. Alberts mormor og morfar bor i Faaborg.

Mads havde fået lyst til at afprøve nye græsgange og forlod jobbet hos Catella. Men der var en del turbulens omkring finanskrisen dengang, hvilket ramte hårdt i netop den branche. Derfor gik et af de par finansselskaber ned, som Mads blev ansat i. Han kom på et tidspunkt til Schweiz i to omgange á 14 dage til meget intensiv undervisning af de allerbedste kloge hoveder inden for finansverdenen. Som han sagde bagefter: ”Meget krævende, men meget lærerigt.”

Birthe blev lokket tilbage i politik

En dag op til BR-valget fik vi besøg af et par bestyrelsesmedlemmer fra DF. De ville lokke Birthe til at stille op til BR. Nu var hun jo endelig stoppet, så det kunne slet ikke komme på tale. Men de blev ved og blev ved. Vi skulle tænke

Birthe Skaarup ny etisk rådgiver for Folketinget

Politikere har ikke selv tid til at sætte sig ind i store etiske spørgsmål. Derfor spiller **Etisk Råd** en vigtig rolle i lovgivning og forskning.

Af Michael Dalsager
mda@tilen.dk

ÅRHUS: Efter knap ti år som lovgiver stiller Birthe Skaarup fra Århus op som etisk rådgiver for Folketinget. Den politiske karriere stoppede Birthe Skaarup (DF) ved valget i november, og nu er hun udpeget til Etisk Råd af de tidlignes kød.

RUGEMØR: Skal det være tilladt at betale en anden kvinde til at bære sit barn? Det er et af spørgsmålene som nyt medlem af Etisk Råd, Birthe Skaarup, kan forestille sig, at politikerne vil have råd om. Foto: Jens Thaysen

erfaring efter flere år som sundhedsordfører og formand for sundhedsudvalget.

»Man lader sig inspirere, og man kan selvfølgelig også blive overbevist om en sag. For som politiker har du mange gange ikke tid til at vurdere de etiske aspekter nøje,« siger Birthe Skaarup og påpeger:

»Etisk Råd er kun sat til at komme med anbefalinger, når de har analyseret emnerne i bund - og ikke til at overbevise nogen.«

Selv husker hun, at Etisk Råd flyttede hendes holdning fra tilhænger af aktiv dødsbistand til modstander.

Fem år har Århusprofessor Thomas G. Jensen

human genetik. Uden rådet kunne det meget vel være svært at bedrive biomedicinsk forskning i Danmark, mener han.

»Jeg oplever, at der ofte bliver lyttet til, hvad Etisk Råd siger. Det er også, hvad politikerne fortæller os,« siger Thomas G. Jensen, der forsker på Institut for Human Genetik på Aarhus Universitet.

Blandingsvæsener
Rådet arbejder i øjeblikket på flere projekter - blandt andet om blandingsvæsener mellem mennesker og dyr og om fosterdiagnostik.

Rugemødrene er et aktuelt emne, som Birthe Skaarup godt kan forestille sig at

Mads og Marianne følte sig godt tilpas med hinanden på Frederiksberg, og de nød friheden uden børn blandt andet med lange ferierejser. Marianne havde afsluttet sin uddannelse til læge med job i Køge, Roskilde og på Frederiksberg Hospital.

Snart blev Marianne gravid, hvilket gik glat, og Albert kom den 24.9. 2010 til verden på ”Riget.” Han var fra fødslen en stor, frisk og velskabt dreng, som blev beundret af alle -

Albert! Super svømmer og tennisspiller

over det, og så ville de komme tilbage.

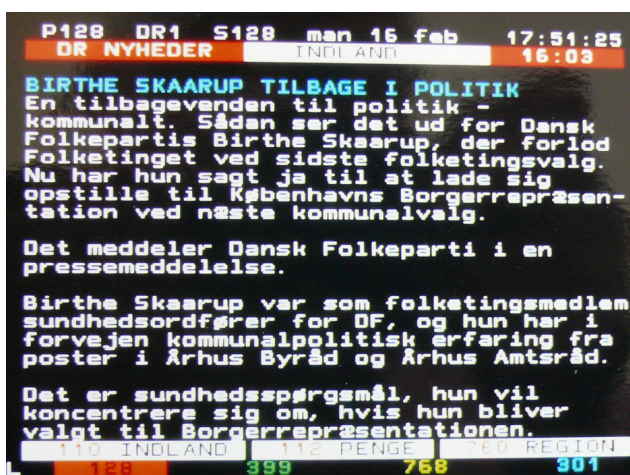
Vi snakkede meget om det, og jeg kunne ikke anbefale det, men Birthe måtte selv tage den meget store beslutning. For det var jo 4 år mere. De to bestyrelsesmedlemmer kom igen og lokkede og lokkede. Nogen tid efter sagde Birthe så: ”Ja, ok.”

Birthe fik som altid et rigtig fint valg med 4 tusinde personlige stemmer og blev nr. 4 på listen over kandidater med flest stemmer fra samtlige partier.

Birthe fik desværre en ret hård start efterfølgende. Der var partivenner på Rådhuset, som havde det dårligt over, at Birthe nu igen var på banen og med så flot et valgresultat. Derfor fik hun en

dårlig behandling af nogle personer, der var langt bagud stemmemæssigt, hvilket ikke gav dem de samme muligheder.

Birthe stod sig godt med alle partier og fik ofte ros for sin solide indsats. Dog ikke af Frank Jensen - det lå ikke rigtigt for ham. Men senere gik det nu meget godt via slid og slæb, mange møder og længe forhandlinger i udvalgene inden for sundhed og omsorg, kultur og fritid foruden endelig bestyrelsen for Metroen samt Kræftens Bekæmpelse. Mand, børn og børnebørn skulle også passes. Men Birthe fandt tid til det hele - og med energi og mod til det hele.

En rød regering i 2011 gav Peter et pust til et bedre familieliv

Jul i Folketinget

1.2.2011 kom en skøn dejlig pige til verden. Mor og barn klarede det fint. Det var en stor lykke denne gang at få en pige efter en dreng - også Adrian var super glad. Hun skal nok blive forkælet, den dejlige "Isolde", og hun har en meget stolt far.

Peter havde det som altid godt med opgaverne for DF og havde stadig travlt - især som ordfører for retsudvalget.

Valget i 2011 resulterede i en rød regering, hvilket betød en stor reduktion af Peters opgaver, men det havde også været nogle hårde år for DF som støtteparti for VK-regeringen. Nu var det muligt for ham at "trække vejret" og få et langt bedre familieliv.

Therese var igen gravid, og den

Isolde danser ballet

Han modtog en opfordring til at blive præsidiemedlem, men han takkede nej, da han syntes, at han havde nok at se til. Nu var det familien, der skulle tilgodeses, og det var til stor glæde for Therese.

God betjening på krydstogtskibet "Costa Atlantica" til Tallin, Stockholm og Skt. Petersborg

Peter og Therese havde på dette tidspunkt solgt deres hus i Havelse. Afstanden til København var i længden ikke rigtig til at klare, så de købte et stort dejligt hus i Vangede/Gentofte. Huset har en god beliggenhed tæt på S-tog. Masser af plads i tre etager og igen gode forhold til hundene, som Therese arbejder med. Her føler de sig nu rigtig godt tilpas, og Peter får sine gode cykelture til Christiansborg osv.

Familietur til Bornholm

Sommerferie i Marielyst 2014

Vi solgte sommerhuset

Sommerhuset besluttede vi os efter lange overvejelser til at sætte til salg. Det blev slet ikke brugt og udnyttet, som det burde - og især mit helbred duede ikke længere til at have hus. Efter at huset havde været til salg i 14 dage, var de sidste underskrifter allerede på plads. Vi har aldrig savnet det på trods af, at det var et rigtig skønt hus.

Guldbryllups start på Bella Sky

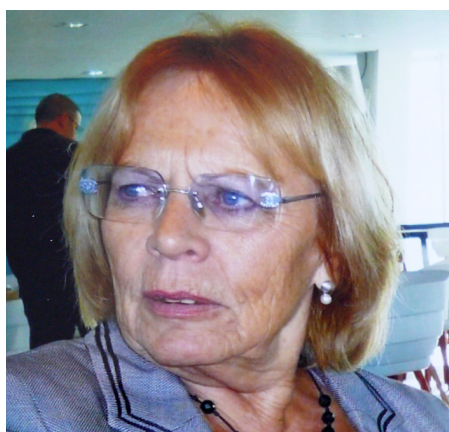
Vores guldbryllup i 2011

Birthe og jeg havde den 14.10.2011 været gift i 50 år. Vort guldbryllup blev fejret med maner på flere måder, idet Birthe og jeg overnattede på Bella Sky og fik morgenmaden serveret sammen med vores sønner og Marianne og Therese. Om aftenen var der så middag på Christianshavn med mange gode venner og med god underholdning - især et par dejlige operasangere fra Det kongelige Teater.

Mads solgte sin lejlighed, og familien fik i stedet kolonihavehus

Nu skulle det være alvor med salget af lejligheden på Christianshavn efter lang tids udlejning, og Mads og Marianne havde en god tilværelse sammen på Frederiksberg i hendes tilpas store og gode lejlighed.

De kunne dog godt tænke sig et hus. De så en hel del boliger på Amager i Sundbyøster. Men priserne var skudt

vildt i vejret, og de kunne ikke rigtig være med. Så de satte ønsket i bero indtil videre.

Men så kom de på en ide - de købte et lille nyere kolonihavehus tæt ved Amager Strandpark og Metro station. De kunne let komme til huset med Metro fra Forum Station tæt på deres bolig på Rosenørns Alle. Den løsning var de vældig glade for, og det var skønt for børnene. Mads fik tilbud om at komme tilbage til firmaet Catella, hvilket han besluttede sig for. Der var

stadig masser af godt arbejde, som passede fint til hans uddannelse, og her faldt han til ro.

Mads og Marianne fik barn nr. to

Marianne blev gravid for anden gang - men denne gang med en del gener. Den 11.9.2012 fødte hun en skøn, velskabt dreng, der straks fik navnet August. Fødslen foregik på "Riget", hvor også hans storebror blev født. Marianne var allerede hjemme i kolonihavehuset 6 ti-

August holder fødselsdag 3 år, godmodig, glad og frisk

Farfar og spilopmager Albert, der sniger sig ind på farfar i baghold

mer efter fødslen, og hun og August blev modtaget af bl.a. fire stolte bedsteforældre, der beundrede den lille charmetrold med et flot hår.

Men det bliver selvfølgelig en stor forandring med en hel anden dagligdag,

som er meget krævende med begge de to livlige størrelser. Men Marianne og Mads er rigtig gode til at hjælpe hinanden med opgaverne. Marianne har et års orlov, og Albert er i børnehave. Familien kommer også og hjælper ind imellem, og på den måde skulle det sagtens gå alt sammen!

Peters to store drenge

Jakob hjælper farmor med kagemand til fødselsdagen

Jakob og Jeppe trives godt hos mor Marianne D. i Vallensbækhuset. Marianne er blevet gift med Ole, og de har sammen sønnen Jonas. Marianne er en rigtig god mor for sine drenge. Jakob blev konfirmeret den 26.4.2013. Han er vild med fodbold, som han arbejder meget med bl.a. på fodboldskole, og han er også skrap til PC og til kagemænd og meget andet.

Jeppe går meget op i golf, som han spiller sammen med sin morfar i Nykøbing Falster, hvor også mormoderen bor i Nørre Alslev. Jeppe spiller også bordtennis og vinder mange afgørende kampe. De to gutter kommer tit og besøger os, og så hygger vi os sammen. Ligeledes besøger vi dem i Vallensbæk, og det er rigtig dejligt.

På besøg på Fuglegårdsvænget underholder farfar

2016. Blomsterne skal passes

Besøgene hos deres far i Gentofte har de også stor glæde af. Der hygger de sig med Adrian og Isolde, og Therese tager sig godt af dem og underholder dem alle fire.

Peters udnævnelse til Ridder af Dannebrogorden, nu også "af første grad" efter besøg hos Dronningen

Peter blev gruppeformand i DF

Pia stoppede som formand for DF i 2012, hvilket betød en del ændringer i ledelsen. Kristian Thulesen Dahl tog over som formand, og Peter blev gruppeformand, og på den post er han rigtig i sit es med de mange medlemmer, der skal holdes styr på, og som skal holdes i skak.

Mads trivedes hos Catella

Mads fik hos Catella store projekter i million- og milliardklassen inden for bolig og erhverv. Han er en skattet ledende medarbejder med meget krævende opgaver.

Vi har haft et godt liv

Gennem årene har Birthe og jeg bestræbt os på at få et godt familieliv, en sund økonomi og en god bolig.

Livet har gennem alle årene været helt tilfredsstillende for mig at uden de helt store problemer. Det gælder barndom, ungdom og ægteskab, og det gælder to gode og dygtige sønner, seks dejlige børnebørn og et par søde svigerdøtre.

Jeg har i alt boet 26 forskellige steder og haft 14 arbejdspladser, 16 biler og 2 motorcykler.

Maj 2016, Sundby Sejklub

Hans indlagt på Amager Hospital

Jeg har naturligvis ikke helt undgået sygdom

Jeg har haft problemer med bugspytkirtlen og fået medicin igennem 8-10 år. Jeg har haft nervebetændelse i 15-20 år uden behandling, mens jeg har fået medicin imod en blodprop i hjernen. Jeg har fået en stor operation mod tarmslyng, og for en blodprop i hjertet fik jeg både en stent og medicin. Jeg har også fået medicin imod nyresten.

Endelig har jeg haft en lungeinfektion, og i 2013 fik jeg atter en blodprop i hjertet og blev behandlet med mere medicin. Jeg kom nådigt og heldigt igennem forløbet.

Birthe stoppede i politik

Ved årets slutning stoppede Birthe i BR. En epoke i hendes liv var dermed slut efter 24 lange år med politik, hvor hun havde drevet det vidt. Hun har i alle årene arbejdet flittigt og hårdt og dermed været velanset i vide kredse.

Det var en helt anden tilværelse, hun nu skulle til at føre. Jeg håbede og var helt overbevist om, at det blev til stor glæde for os begge.

Måske blev det svært eller vemodigt at sige farvel efter arbejde i byråd, amtsråd, folketing og BR. Sikkert er det, at Birthe som fremtrædende politiker har fået indsigt og erfaring inden for adskillige områder inden for det danske samfund, som kun de færreste er forundt. Hun har dermed også høstet stor anerkendelse for sin viden på flere fagområder. Ved meddelelsen om Birthes stop i politik betegnede blandt andet Berlinske Nyhedsbureau Birthe som et koryfæ og med rette. Birthe fortsatte indsatsen i bestyrelsesarbejde i Kræftens Bekæmpelse.

Kaptajnen

Mit gode otium

Ikke mindst på grund af mit svigtende helbred foretager jeg mig ikke mere det store og har nu et godt otium. Men især de dårlige ben sætter sine begrænsninger for mig. Helbredet har medført, at kørekortet ikke har kunnet fornyes, hvilket selvfølgelig har gjort ondt!

Her har jeg den store fordel, at Birthe yder omsorg og en stor indsats. Hun påtager sig en stor del opgaver, som jeg ikke længere selv er i stand til. På den måde er jeg meget privilegeret og har det godt og trives godt som altid, hvilket Birthe har sin store andel i. Uden hende så det helt anderledes ud, og med vo-

Udsigt til Øresund fra altanen

2016. En kop kaffe bliver der dog tid til

res gode bolig og bl. a. med de flinke og hjælpsomme naboer in mente, går det bare videre derud af.

Her i Strandparken er der helt ideelt for os. Boligen er centralt beliggende bl.a. i forhold til Metro og til Amager Strandpark. Det sætter vi alt sammen stor pris på!

I maj måned 2013 samlede vi gode venner og familie til en god middag, for den 26. skulle der fejres 80 års fødselsdag, hvilket jeg så frem til.

Juleaften 2014 på Øresund Parkvej

Opdatering maj 2016

Peter og Therese-familien

Peter og Therese har solgt deres store hus og er flyttet ind i deres nybyggede skønne treplanshus på Kildegårdsvej i Hellerup. De har købt en ny mindre bil.

Adrian og Isolde trives godt i de nye omgivelser. Nu er de store og fornuftige.

Peter trives som sædvanligt godt på Christiansborg og styrer folketingsgruppen, som nu er på 37 medlemmer. Det er et stort ansvar og krævende. Therese passer børn, hus og hjem.

2016. Hans forbereder "Erindringsbogen"

Mads og Marianne-familien

Mads har gode sportsinteresser, er vinterbader, dyrker tennis og deltager gerne i marathonløb

Mads og Marianne bor nu i en stor lækker femværelses lejlighed helt tæt på Metro og på Strandparken i samme område, som Birthe og jeg bor i. De påtænker at sælge deres elskede kolonihavehus, og de går og funderer over eventuelt at købe en villa.

Albert og August trives godt. De er tit på stranden. Albert begynder i skolen til efteråret.

Mads har det fortsat helt OK hos Catella, og han skal sikkert snart være partner i firmaet, hvor han arbejder med milliardbeløb. Marianne arbejder målrettet i sin lægegerning med henblik på videreuddannelse til alment praktiserende læge.

Jakob og Jeppe er snart et par fuldvoksne gutter med gode og sunde interesser

Guld-værdi for forældre

Det er dejligt stadig at konstatere, at alle i familien har det godt med hinanden og har gode indkomster, boliger m.v. Dette er jo guld-værdien for forældre.

Dagligdagen er super

Hos Birthe og mig går det stadig helt OK. Vi er vældig tilfredse. Birthe er stadig meget aktiv bl.a. i bestyrelsen i Kræftens Bekæmpelse og i Ankestyrelsen. Hun gør meget ud af hjemmet og især mig, der stadig får stor hjælp.

Birthe havde i starten lidt svært ved at vænne sig til, ikke at være fremme i politik så meget længere, men nu nyder hun den frihed, som det giver hende til familie og veninder - og til politik, men nu på afstand, skønt det stadig fylder meget i hendes tilværelse. Ligeså gør det for mig.

Birthe går til koncerter, pilates, kigger lidt på Illum og Magasins stormagasiner - bl.a. med sin gode veninde Anne-Marie. Hendes helbred er generelt helt OK. Men gigt er til tider noget plagsomt og trættende for hende.

Birthe og Peter, Mor fylder 77

Mere avisstudering

Jeg har det helt godt alt taget i betragtning. Jeg har jo prøvet en del med hensyn til sygdom. Nervebetændelsen, som det kaldes, blev jo diagnosticeret for mere end 20 år siden, og derfra er det kun gået nedad, som de "kloge" dengang fortalte os, at det ville. Nu er det især i benene, at det mærkes, hvilket giver en rigtig dårlig balance. Ellers har der gennem de seneste år kun været "småting", som jeg hurtigt er kommet igennem.

Passerede runde fødselsdage

Den 12. april 2014 fejrede vi Birthes 75 års fødselsdag for den nærmeste familie med god mad og overnatning på Hotel Marienlyst i Helsingør, hvor vi alle havde et par gode dage. Frokosten blev indtaget i Klampenborg med meget hygge.

Familien samlet til 75 års fødselsdag som startede Marienlyst Hotel, med frokost dagen efter i den "Gule Cottage" i Klampenborg

Peter fejrede sin runde 50 års fødselsdag den 1.5.2014 med mæner af flere omgange - ikke mindst på Christiansborg med stort fremmøde af personligheder samt venner og familie.

Mads og Birthe foran Marienlyst Hotel

(1. maj 2014) Peters 50 års fødselsdag startede på Skovriderkroen (Her traf Therese og Peter hinanden)

Peters 50 års fødselsdag, med stor reception i Landtingssalen

Mads fyldte 40 år den 30.12. 2015. Af forskellige grunde er hovedmarkeringen af denne runde fødselsdag fastsat til den 3.9.2016 - og sikkert med et brag af en fest, forudser jeg. 60 mennesker af forskellige nationaliteter er inviteret til Kastrup Fortet på Amager Strandvej.

Kolonihaven, som var en skøn plet, er nu solgt - med stor fortjeneste!

Hans' fødselsdag maj 2016 hos Dragør Sejlklub, Birthe, Maria, Marianne og Annemarie

77 og 83 års fødselsdage

Den 16. maj 2016 holdt Birthe og jeg begge vores fødselsdage samtidigt. Birthe fyldte 77 år den 12.4., og jeg fyldte 83 år den 26. maj - så 160 år til sammen! Vi samlede denne gang den nærmeste familie i Dragør Sejlklub. Det plejer at være hyggeligt og rart - ikke mindst for de små. Alle muntrede sig.

En ung mands tanker om livet blev opfyldt

Som ung mand havde jeg mine tanker om, hvorledes min tilværelse ville forme sig og over, hvad jeg ville bestræbe mig på. Nu og her tænker og fryder jeg mig i mit stille sind over, at den jo har været ret så tilfredsstillende det meste af vejen, og jeg er nu nået langt hen i livet.

Heldet har nok været med mig og med den indsats, jeg har ydet, - ikke ligget på den lade side. Her har Birthe sin meget store andel.

Tak til Birthe, som jeg er meget stolt af - og ligeså mine sønner.

Alle tre har de opnået flotte karrierer og ført dem igennem efter store indsatser og med energi.

Jeg er nu 83 år og tager det roligt

Selvsagt er der nu ikke gang i de store aktiviteter for mit vedkommende. Men jeg læser aviser, ser TV og følger med i, hvad der foregår i verden omkring mig både nationalt og internationalt. Der kan også være småting, jeg pusler med af forskellig art.

Der er heldigvis familiesammenkomsterne ude og hjemme. Der kan komme småudflugter i omegnen, så jeg kan se, hvad der rører sig derude - takket være Birthe, der elsker sin nye ønskebil med turbo og auto gear.

Så jeg er godt tilfreds og kender ikke til kedsomhed.

Af ”dårlige” vaner vil jeg her fremhæve cigaretterne, som jeg har det godt med i ca. 65 år.

Gun-May og Pouls svenske ferieresidens som vi besøgte i 2014

Aviserne bruges der megen tid på, og er uundværlige

Mandetur i Sundby Sejl, hvor Birthe undtagelsesvis blev inviteret med. Øl og mad var der i rigelig mængde

Endnu et familiemedlem kom til nemlig "Kalle"

Afslutning

Troende har jeg aldrig været. På universitetet hørte jeg, at ” Man skal ikke tro. Man skal vide”, og det holder jeg mig til. Men enhver er salig i ”Sin Tro”.

Livet igennem har der været perioder, som har været skelsættende, hvor et stort flertal har været til det bedre.

Livet er både surt og sødt, og man tager det, som det kommer og prøver at møde det hele med godt humør og med optimisme.

Hans Skaarup

En glad familie.

Familiebillede fra Amager Strand, maj 2015

